


Pilipca-feciorașul



Pilipca-feciorașul

BASM POPULAR
BIELORUS

Ilustrații de V. SLAUK

Editura Iunațtva — Editura Ion Creangă

MINSK 1986 BUCUREȘTI





Au fost odată ca niciodată un bărbat și o femeie care nu aveau copii. Plîngea nevasta că n-are pe cine legăna, n-are pe cine alina...

Într-o zi bărbatul se duse în pădure, tăie dintr-un arin o bucată de lemn, veni cu ea acasă și-i spuse nevesti-și:

— Ia-o și leagăn-o!

Puse femeia lemnul în leagăn și dulce-l legănă și cîntece-i cînta.

— Nani, feciorașul mamei, să nu-ți fie de deochi, umeri albi și negri ochi...

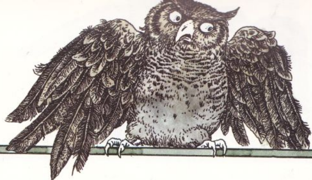
Legănă o zi, legănă două, iar a treia cînd privi, văzu în leagăn un băiat.

Mult se mai bucurară ei, îl numiră pe fecioraș Pilipca și începură să-i poarte de grijă.

Cînd Pilipca crescu de-o șchioapă, îi spuse tatălui:

— Fă-mi, tată, o luntre de aur și o vîslă de argint, că vreau să prind pește.

Îi făcu tatăl o luntre de aur și o vîslă



de argint şi-l trimise pe lac să prindă peşte.

Băiatul — dacă tot se apucase de pescuit — pescui ziulica întreagă şi toată noaptea. Iar pe acasă nici că mai dădu: tare bine se prindea peştele! Cît despre merinde, mama îi ducea să mănînce. Cînd venea la lac, striga:

— Hei, Pilipca, dragule, vino feciorașule, c-am adus plăcintele!

Venea Pilipca la mal, arunca din luntre peştele, termina plăcintele şi iar pleca pe lac.

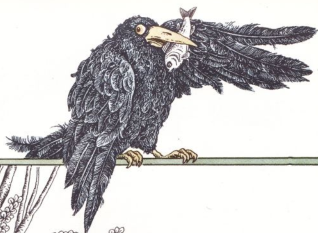
Află vrăjitoarea Baba Cloanţa cea clonţoasă, la picioare ciolănoasă, cum îl strigă maică-sa pe Pilipca şi hotărî să-l trimită pe lumea cealaltă.

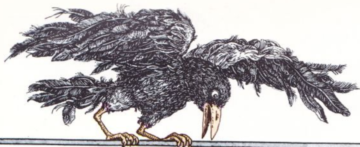
Luă ea un sac şi un vătrai, se apropie de lac şi începu să strige:

— Hei, Pilipca, dragule, vino feciorașule, c-am adus plăcintele!

Pilipca crezu că e maică-sa şi veni la mal. Baba Cloanţa însă prinse luntrea cu vătraiul, o scoase la mal, îl înhăţă pe fecioraş şi îl vîrî în sac.

— Aha, zise ea, mai va sa prinzi peste!









Aruncă sacul peste umăr şi porni spre casa ei din desişul pădurii.

Merse ce merse vrăjitoarea, pînă cînd, obosită, se aşeză să se obihnească şi adormi. Iar Pilipca între timp ieşi din sac, îl umplu cu bolovani şi se întoarse iarăşi la lac.

Se trezi Baba Cloanţa, apucă sacul cu pietroaie şi gîfîind îl duse acasă.

Ajunsă aici îi spuse fiică-si:

— Frige-mi pentru prînz pescarul ăsta!

Scutură babornița sacul pe podea şi, ce să vezi, numai bolovani...

Se înfurie şi începu să urle cît o ţineau puterile:

— Îţi arăt eu, ţie, că m-ai înşelat!

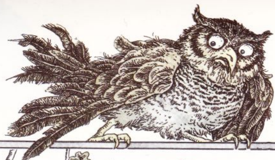
Fugi iute la malul lacului şi începu din nou să-l strige pe Pilipca.

Băiatul o auzi.

— Nu, zise el, nu eşti mama mea, eşti vrăjitoarea Baba Cloanţa; te ştiu eu! Maică-mea are vocea subţire.

Degeaba l-a chemat Baba Cloanţa, că Pilipca nici n-a vrut să audă.

«Bine, îşi zise vrăjitoarea, o să-mi fac vocea mai subţire.»







Fugi la fierar şi-i spuse:

— Fierarule, fierarule, ascute-mi limba, să fie mai subţire.

— Bine, zise fierarul, am să ţi-o ascut. Pune-o pe nicovală.

Îşi puse Baba Cloanţa limba cea lungă pe nicovală.

Luă fierarul ciocanul şi începu să-i tragă zdravăn peste limbă.

O bătu atît de tare că se făcu subţire-subţire.

Alergă Baba Cloanţa la lac şi cu voce subţire începu să-l strige pe Pilipca:

— Hei, Pilipca, dragule, vino feciorașule, c-am adus plăcintele!

Auzind-o, băiatul crezu că-l cheamă maică-sa. Veni la mal, iar Baba Cloanţa haţ! şi în sac cu el.

— Acuma n-ai să mă mai înşeli! se bucura vrajitoarea.

Şi fără a se mai odihni se duse drept acasă. Scutură sacul şi-i spuse fetei:

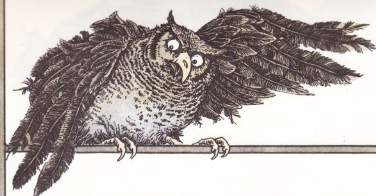
— Iată-l pe înşelător! Fă focul şi prăjeşte-l. Să fie gata de prînz.

Şi cum spuse asta, plecă numai ea ştie









unde. Făcu fata foc în cuptor, aduse lopata şi-i spuse lui Pilipca:

— Suie-te pe lopată! Am să te arunc în cuptor.

Se aşeză Pilipca şi-şi ridică picioarele în sus.

— Nu aşa! strigă fata vrăjitoarei. Aşa n-am să te pot vîrî în cuptor.

Pilipca îşi lăsă picioarele în jos.

— Nici aşa! strigă din nou fata baborniței.

— Atunci cum? întrebă Pilipca. Arată-mi tu!

— Eşti un prostănac! îl certă ea. Aşa trebuie. Uită-te aici!

Se sui fata pe lopată şi se întinse. Iar Pilipca apucă repede lopata şi o aruncă în cuptor. Îl închise cu capacul şi propti bine piua vrăjitoarei în el, ca să nu iasă fata din cuptorul încins.

Abia apucă să o şteargă din casă, cînd o văzu venind pe babă.

Sări Pilipca într-un platan înalt şi stufos şi se ascunse printre crengi.



Intră Baba Cloanţa în casă, amuşină şi simţi că miroase a prăjit. Scoase din cuptor friptura, mîncă toată carnea pe săturate, aruncă afară oasele şi începu să se dea pe ele ca pe nişte patine tot zicînd:

— O să mă dau de-a rostogolul, pe oase voi da ocolul, de carnea lui Pilipca săturată, de sîngele lui îmbătată!

Iar Pilipca îi răspunse din platan:

— Dă-te de-a rostogolul şi pe oase dă ocolul, de carnea fiicăţi săturată, de sîngele ei îmbătată!

Auzind asta, Baba Cloanţa se înnegri de furie. Fugi către platan şi începu să-l roadă cu dinţii. Roase mult, roase cu ură de-şi rupse dinţii din gură, dar platanul cel puternic stătea ca la început.

Fugi atunci Baba Cloanţa la fierar:

— Fierarule, fierarule, făureşte-mi un topor de oţel, iar de nu, copiii ţi-i voi mînca!

Se sperie fierarul şi-i făuri toporul.

Alergă baba la platan şi începu să-l taie. Iar Pilipca de colo:

— Nu platanul, ci piatra!









Vrăjitoarea însă o știa pe-a ei:

— Nu piatra, ci platanul!

Iar Pilipca o ţinea pe-a lui:

— Nu platanul, ci piatra!

În clipa aceea toporul se lovi așa de tare de o piatră, că se toci de tot.

Începu să ţipe de furie Baba Cloanţa, apucă toporul și alergă la fierar să i-l ascută.

Văzu feciorașul că platanul începe să se clatine. Tăiase destul în trunchi, vrăjitoarea. Trebuia să se salveze pînă nu era tîrziu.

Tocmai atunci trecea pe acolo un cîrd de gîște. Pilipca le strigă:

— Gîște, gîște, aruncaţi-mi cîte o penișoară! Voi zbura cu voi la mama, la tata. Și-acolo vă dau răsplata!

Gîștele îi aruncară cîte o penișoară.

Făcu Pilipca din aceste pene doar o jumătate de aripă.

Zbură pe acolo un al doilea cîrd de gîște. Pilipca le rugă:

— Gîște, gîște, aruncaţi-mi cîte o peni-







șoară! Voi zbura cu voi la mama, la tata. Acolo vă dau răsplata...

Și al doilea cîrd îi aruncă iar cîte o penișoară.

Apoi sosi și un al treilea cîrd, și un al patrulea. Și toate gîștele îi aruncară cîte o penișoară lui Pilipca.

Își făcu feciorașul aripi și zbură în urma gîștelor.

Veni în fugă Baba Cloanța de la fierar și se puse să taie platanul. Surcelele zburară.

Tăie ea cît tăie, dar platanul — buf! căzu pe vrăjitoare, strivind-o.

Iar Pilipca sosi cu gîștele acasă. Tare se bucurară părinții că feciorașul li s-a întors. Îl așezară la masă și începură să se ospăteze.

Gîștelor ovăz le-au dat. Povestea s-a terminat.



TITLUL EDIȚIEI ORIGINALE:

ПІЛІПКА-СЫНОК

БЕЛАРУСКАЯ НАРОДНАЯ КАЗКА

În româneşte de PASSIONARIA STOICESCU ŞI ANDREI IVANOV

Lector: SANDU SINGER

(0—58)

Tipărit în U.R.S.S.











Lei 15,0-